

Άρης Καπαράκης
Η Χιλή του Πινοτσέτ
Μια ιστορία από το μέλλον

Σελ. 216 • Σχήμα: 14 x 20,5
ISBN: 978-960-499-625-4 • Τιμή: 14,40 €

1^η έκδοση: Σεπτέμβριος 2026

«Όταν ο ασθενής είναι άρρωστος, δεν υπάρχει εύκολη λύση. Το οξυγόνο σε αυτή την περίπτωση θα επιδείνωνε την κατάστασή του αντί να τον θεραπεύσει. Η πολιτική καταπράυνσης αντί του ακρωτηριασμού των άρρωστων κομματιών εμπεριέχει πιθανώς τελικά μεγαλύτερο κίνδυνο από αυτόν που αρχικά προσπαθούμε να αποφύγουμε».

Milton Friedman (από συνέντευξή του για τη «νέα εποχή» της Χιλής, τον Μάρτιο του 1975)

Η Χιλή της μακράς δικτατορίας του Πινοτσέτ αποτέλεσε τον δραματικό προπομπό της νεοφιλελεύθερης σταυροφορίας με τη βίαιη μεταβολή των βιομηχανικών σχέσεων, τη διαμόρφωση πολιτικής από μη αιρετές ομάδες συμφερόντων και την εργαλειοποίηση των κρατικών θεσμών ως εγγυητή εξυπηρέτησης του μεγάλου κεφαλαίου και ενίοτε διασώστη του.

Ήταν επίσης πρωτοπόρα στη χρηματοπιστικοποίηση της οικονομίας, στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας, στην εμπορευματοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών και στην πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Η νέα τάξη πραγμάτων επέβαλε τις απόψεις της σαν ιδεολογικό μονόδρομο, πρόβαλε τον ατομικισμό και τον καταναλωτισμό ως ιδανικές αξιακές προτεραιότητες, ενώ μέσω αφηγημάτων έκτακτης ανάγκης και της μονοπώλησης της βίας εδραίωσε μια ανεξέλεγκτη εκτελεστική εξουσία που αποκλειστικό στόχο είχε την εξόντωση όλων των αντιτιθέμενων ομάδων συμφερόντων.

Καθοριστικό ρόλο στην προκληθείσα κοινωνική γενοκτονία είχε η περιβόητη Σχολή του Σικάγου με τη «θεραπεία-σοκ» που εφάρμοσε. Για τους οπαδούς του νεοφιλελευθερισμού η δικτατορία του Πινοτσέτ αποτέλεσε έναν οδηγό για το μέλλον. Έτσι, πολλά από τα χαρακτηριστικά γνώρισματα του χιλιανού στρατιωτικού καθεστώτος έχουν πλέον καταστεί συνήθη στις σύγχρονες αστικές δημοκρατίες υπό τη μορφή ενός νέου υβριδικού απολυταρχισμού. Πρόκειται για μία από τις σπάνιες ιστορικές στιγμές που νέες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές τάσεις και μετασχηματισμοί με παγκόσμιο αντίκτυπο δεν λάμβαναν χώρα στα μητροπολιτικά κέντρα του καπιταλισμού αλλά σε μία απομακρυσμένη περιφέρειά του...

Ο Άρης Καπαράκης σπούδασε Διεθνείς Σχέσεις στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου και Κοινωνική Πολιτική στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Εργάστηκε ως αρθρογράφος σε ελληνικά και ξένα ΜΜΕ καλύπτοντας ζητήματα διεθνούς επικαιρότητας, καθώς και περιβαλλοντικά και κοινωνικά ζητήματα. Τα τελευταία χρόνια δραστηριοποιείται σε περιβαλλοντικές και ανθρωπιστικές οργανώσεις. Η πολιτική και οικονομική ιστορία της Λατινικής Αμερικής καθώς και οι κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις στην περιοχή αποτελούν ένα από τα κύρια ερευνητικά του ενδιαφέροντα.

Επιπλέον στοιχεία για το βιβλίο θα βρείτε στο toposbooks.gr